

alvorlige øjenskader denne aften og får varigt nedsat syn? Er det kunstneren, ministeren, eller hvem er det?

Uanset hvad man end mener om lysprojektet – om det er kunst eller ej, provokerende eller smukt – må det dog være et absolut minimumskrav, at det ikke er farligt for tilskuerne at beskue det.

Aage Frandsen (SF):

Kunstnerisk frihed er en helt central del af den frihed, som karakteriserer et demokratisk og pluralistisk samfund. Kunstnerne skal frit kunne lave det, de mener er kunstnerisk forsvarligt, og friheden indebærer selvfølgelig også, at vi alle sammen skal kunne diskutere den kunst, som kommer ud af det.

Man kan have forskellige opfattelser af, hvad kunst er, men det må aldrig blive sådan, at det er Folketinget, der skal fastlægge retningslinjerne.

Politikerne kan have lov at have deres meninger om, hvad kunst er. I det her tilfælde ved jeg ikke, om fredsprojektet »Linien-Lyset« er god kunst. Jeg kender det lige så lidt som de fleste andre, som har udtalt sig om projektet. Vi har hverken set eller oplevet det, men det virker i det mindste originalt og rummer adskillige perspektiver i sig, og derfor kan det være et udmærket supplement i forhold til de andre arrangementer, der foregår den 4. maj, netop fordi projektet i højere grad skuer fremad end mange af de andre arrangementer, der finder sted den 4. maj.

Det har været fremført, at projektet burde stoppes, fordi mennesker føler sig krænket over arrangementet, men det, at mennesker føler sig krænket, kan aldrig være et argument for at gribe ind over for et kunstprojekt. Kunsten må gerne krænke – der er meget kunst, der rent faktisk krænker – kunst må også gerne provokere, og den må gerne og skulle helst skabe debat.

I begrundelsen for forslaget fremføres det, at netop modstandsfolk skulle føle sig krænket. For det første er det ikke, som jeg sagde før, et argument i sig selv, at der er bestemte mennesker, der føler sig krænket.

For det andet er der også modstandsfolk, der mener noget andet om projektet. Der er gamle modstandsfolk, der har udtalt sig for projektet, og derfor er der rent faktisk adskillige af disse modstandsfolk, som føler sig krænket over, at de bliver taget til indtægt for et synspunkt, de ikke deler.

For det tredje er det jo heller ikke kun en bestemt gruppe af mennesker, der skal bestemmes, hvad der skal ske 4. maj. Selvfølgelig skal 4. maj være en mindededag for modstandskampen og for de gamle modstandsfolk, men 4. maj skulle også gerne være andet; der er projekter, der har karakter af mindededag, og der er projekter, der ligesom »Linien-Lyset« har et langt bredere sigte.

Det ville være synd at sige, at den offentlige debat om fredsprojektet »Linien-Lyset« i den senere tid har været særlig frugtbar. Debatten har til tider været meget ufrugtbar, meget ufredelig og til tider også uværdig. Det er åbenlyst klart, at der hele tiden har været modstandsfolk, som har været imod projektet, og det er de i deres ærlige ret til at være, men den megen modstand, som er kommet på det seneste, har efter vores opfattelse mere karakter af noget populistisk og en forsinket reaktion, for det har, som også kulturministeren var inde på, været igennem en række instanser, ligesom det også har været omkring Folketingets Finansudvalg.

Hvis Folketinget derfor greb ind nu, så ville det være at lade hånt om egne og andres beslutninger, og det ville være ren populisme. Men hvad langt værre er, det ville være udtryk for politisk censur, fordi man griber ind på forhånd.

Det gælder også, hvis Folketinget i dag sagde, at man skulle flytte datoen. Det ville også være et indgreb i det, der er kunstnerens frihed.

Frihed omfatter også kunstnerisk frihed, og det vil både sige friheden til at lave den kunst, man ønsker, og friheden til at kritisere kunsten samt friheden til at undgå politisk indblanding.

Den 4. maj skulle gerne markere frihed. Derfor virker det grotesk, at der er mennesker, der nu mest interesserer sig for at bekæmpe den kunstneriske frihed og vil have Folketinget til at gribe censurerende ind mod »Linien-Lyset« og dermed i realiteten være med til at begrænse friheden.

Kim Behnke (FP):

Den 4. maj i år vil vi kunne fejre, at det er 50 år siden, vi heldigvis blev befriet, og Danmark igen slap for en besættelsesmagt, og at Danmark kunne opleve at være uden krig.

I de 50 år, der er gået, har alle de generationer, som er vokset op, nydt godt af, at vi har kunnet have fred i Danmark. Vi har selvfølgelig hvert år fejret den 4. maj på behørig vis, men særlig når det er en mindededag, når det er 50-års-dagen, bør man sørge for at gøre noget